

15. Мішук У. Поетична мова як репрезентант мовної особистості автора (на основі творчості Ліни Костенко та Василя Стуса) / Уляна Мішук // Українська мова. – 2008. – № 2. – С.89-100.

Стаття надійшла до редакції 11.07.13

Мороз О., канд.філол.наук, доцент,
Мариупольского государственного университета, Мариуполь

КОНЦЕПТ «РОДНОЙ ЯЗЫК» В ХУДОЖЕСТВЕННОМ ДИСКУРСЕ ДМИТРИЯ ПАВЛЫЧКО

В статье изучаются вопросы реализации концепта «родной язык» в художественном дискурсе. Данный концепт проанализирован на материале поэзии Дмитрия Павлычко, определены способы его вербальной презентации, охарактеризованы семантические особенности лексем, конкретизирующих его значение.

Ключевые слова: *концепт, художественный дискурс, вербальная репрезентация, метафорический концепт.*

Moroz O., PhD, Associate Professor,
Mariupol State University, Mariupol

THE CONCEPT «MOTHER TONGUE» IN THE ARTISTIC DISCOURSE OF DMYTRO PAVLYCHKO

In the article the problems of the functioning the concept of «the mother tongue» in the artistic discourse are considered. On the basis of poetry by Dmytro Pavlychko such concept is analyzed, its verbal representation is distinguished; semantic features of the words of this concept are established.

Key words: *concept, artistic discourse, verbal representation, metaphoric context.*

УДК 811.161.2:373.421

Л. Семак, аспірант
ДНУ імені Олеса Гончара, Дніпропетровськ

КОНТЕКСТУАЛЬНА СИНОНІМІКА В РОМАНІ ГАЛИНИ ПАГУТЯК “УРІЗЬКА ГОТИКА”

Досліджується специфіка лексико-синонімічної системи роману Галини Пагутяк “Урізька готика”. Здійснюється компонентний аналіз лексичного значення контекстуальних синонімів.

Ключові слова: *контекстуальна синоніміка, компонентний аналіз, компонент значення, родова сема, потенційна сема, диференційна сема.*

© Л. Семак, 2013

Мова художньої літератури є особливим засобом створення естетичної реальності. Її лінгвальний склад та функційна своєрідність відрізняються від інших мовних організацій. Принципи взаємодії лексичних одиниць в різножанрових художніх творах специфічні, подеколи навіть незвичні, а тому завжди перебувають у полі зору лінгвістів. Саме в літературних текстах найчастіше відбувається переосмислення одиниць лексичного рівня мови, його збагачення та оновлення, що певною мірою визначає також становлення ідіостилю письменника. Стильова манера автора характеризується творенням нових слів, особливим відбором мовних засобів і способами їх комбінування.

До індивідуально-авторських новотворів, що штучно трансформуються письменником, зараховують контекстуальні синоніми, які повсякчас стають предметом вивчення різних лінгвістичних розвідок як вітчизняних, так і зарубіжних учених, проте досі не мають чітко вироблених принципів їх всебічного дослідження на матеріалі літературного твору. Тому питання контекстуальної синоніміки як лінгвостилістичної категорії художньої мови є одним із важливих моментів у розв'язанні багатоаспектної проблеми синонімії.

На сьогодні найбільш доцільною та продуктивною у дослідженні контекстуальної синоніміки на матеріалі літературного твору вважається методика компонентного аналізу, а своєрідною універсалиєю вивчення лексичних синонімів художньої мови є морфологічна вибірковість. Так, принципи застосування компонентного аналізу як одного з методів вивчення семантики у дослідженні контекстуальних синонімів різної категорійної належності розглянуті у працях Е.Р. Брагіна, Л.М. Васильєва, Є.В. Заонегіна, М.П. Кочергана, О.М. Кузнецова, О.І. Нечитайла, Ж.П. Соколовської, О.О. Тараненка та ін.

Методом компонентного аналізу лексичні значення контекстуальних синонімів досліджувалися на матеріалі творів Юрія Андруховича, Івана Багряного, Володимира Винниченка, Олеся Гончара, Павла Загребельного, Григорія Тютюнника, Валерія Шевчука та ін. Досі ж не дослідженими залишаються оказіональні синонімічні одиниці різної категорійної належності в представників сучасної жіночої української прози, зокрема Емми Андіївської, Оксани Забужко, Ірини Жиленко, Марії Матіос, Галини Пагутяк та ін.

Мета нашої статті полягає у вивченні контекстуальної синоніміки роману “Урізька готика” Галини Пагутяк. У зв'язку з цим постає необхідність у розгляді явища контекстуальної синонімії, а також описі теорії і принципів компонентного аналізу як одного з лінгвістичних методів дослідження семантики слова.

“Контекстуальні синоніми – це слова й словосполучення, які внаслідок переносності вживання потрапляють у незвичне для себе контекстне оточення і вступають у синонімічні відношення зі словами іншої семантичної групи. У звичному для них вживанні вони не будуть синонімізуватися” [1: 54]. Такі синоніми відзначаються особливою свіжістю звучання, експресивністю, образністю. Основою художнього ефекту контекстуальних синонімів є предметно-логічне значення, від якого відштовхується автор, створюючи новий словесний образ. Контекстуальні синоніми поєднують у собі елементи первинного значення слова та те нове, що з'являється в ньому через незвичне контекстне оточення. Авторським синонімічним одиницям мови художніх творів властива, як правило, одноразовість уживання, що зумовлюється індивідуальним характером переносно-вжитих слів чи конструкцій залежно від конкретного зв'язку з певною ситуацією. Рівнозначність стилістичного ефекту контекстуальних синонімів досягається тоді, коли вони

використовуються в подібних контекстах. Основна стилістична функція таких синонімів визначається новизною сприйняття експресивно-образних засобів, яка забезпечується специфічною передачею відтінків значення на підставі їх суміжності та близькості. Такі індивідуальні близькі відтінки семантики слів слід шукати в поняттєвій структурі лексичного значення контекстуальних синонімів за допомогою компонентного аналізу.

У широкому розумінні лексичне значення можна трактувати як структуру, що має денотативний зміст і конотативні нашарування, а у вузькому – як лише денотативний зміст. Ми дотримуємось першого погляду, виходячи із сучасної концепції слова. Дедалі частіше таке значення розкладають як певну ієрархічну структуру. “Лексичне значення розуміється як безмежно складна й надмірна структура, що складається із денотативного змісту з ядром і периферією та конотативного оточення” [1: 109].

Так, денотативна частина лексичного значення контекстуального слова-синоніма складається із семантичного ядра й периферії. Ядерні семи позначають постійні й обов’язкові ознаки об’єкта, визначаються методом компонентного аналізу й відображаються у словникових дефініціях. Такі ядерні елементи семантики, які є постійними для окремо взятої лексеми, можуть диференціювати значення слів, що синонімізуються в контексті. Периферійні семи позначають другорядні ознаки й не виконують диференційних функцій.

Денотативну частину лексичного значення контекстуального слова-синоніма оточує конотативна. “Це система значеннєвих елементів, які несуть додаткову інформацію про поняття, на основі якої слова синонімізуються в тексті. Така система складається з трьох рівнів:

- 1) потенційні семи, які репрезентують ознаки, спільні для всього колективу;
- 2) семи приховані, ймовірнісні, які вицленюються лише при компонентному аналізі;
- 3) оказіональні семи, що відбивають індивідуально-авторські асоціації в літературних творах. Чим більше загально зрозумілою є сема, тим ближче вона до денотативного ядра” [2: 152].

Лексичне значення контекстуального синоніма у тексті художнього твору пов’язують передусім з переносним (метафоричним) значенням. Адже слова у тексті зближуються “на основі спільних властивостей, відношень, функцій, а також при виникненні того нового, що є результатом інтегрування певних аспектів складових семантики слова” [2: 154]. Тому для аналізу семантики контекстуальних синонімів у літературному творі застосовуємо побудовану В.Г. Гаком модель метафоричного значення, “до складу якого входить певний набір диференційних сем: категоріальна архісема А + родова В + родова диференціююча сема В + потенційна сема С (надана властивість)” [3: 17]. Звідси контекстуальну синонімізацію спричиняють усунення родової і видової сем і актуалізація потенційної, прихованої або оказіональної семи.

Контекстуальні синонімічні одиниці передусім є ефективним засобом авторської характеристики зображуваного. Через призму контекстуальної синоніміки відтворює власне бачення світу та художньо-довершено реалізує свій задум у творах і Галина Пагутяк. Творчість цієї письменниці є винятковим і самобутнім явищем у сучасній українській жіночій прозі. Її “хімерні” романи переплітають в собі народну демонологію з авторською фантастикою, елементи етнографії та фольклору отримують перевагу над змалюванням

історичного тла. Сутність найпоказовіших рис її творів полягає в особливостях оповідної манери, де спостерігаємо тяжіння до особливостей усного мовлення, простежуємо перехрещення різних планів бачення, що зумовлює складні стилістичні ефекти – хронологічну непослідовність у викладі матеріалу, зміну тональностей, загальну романтичну піднесеність, композиційну розкутість, вільні комбінації з часом, власне часові маніпуляції.

Роман “Урізька готика” засвідчує незрівнянну художню майстерність Галини Пагутяк. Письменниця відтворює картину буття жителів села Уріж через зовсім несподівані, інколи парадоксальні ракурси. Що стосується мови роману, то, на думку О. Чаус, яка на прохання авторки уклала передмову до твору, вона є “своєрідним сплавом діалекту й літературної мови. Подекуди письменниця переходить на чисту літературну мову, але зберігає при цьому ритм бойківської говірки. Саме ця неповторність і вишуканість мовних засобів, якими користується Галина Пагутяк, часом не вкладаються у чіткі літературні норми, потребують роз’яснення” [4: 5]. Лінгвістичного тлумачення, на нашу думку, потребують передусім одиниці лексико-синонімічного рівня, які теж засвідчують колоритність та витонченість мовних засобів Галини Пагутяк.

Контекстуальна синоніміка роману “Урізька готика” Галини Пагутяк представлена надзвичайно різноманітно та яскраво. У пошуках нових синонімічних засобів письменниця вдається до переносного вживання слова, створення нових, оригінальних словесних сполук, які відзначаються яскравою образністю, експресивною забарвленістю. Користуючись тим же самим словом в різних контекстах, авторка урізноманітнює його зміст, розширює його семантичні межі, тим самим збагачуючи синонімічні засоби мови новими синонімами.

Використання контекстуальних синонімів завжди вмотивоване змістом, загальним колоритомповіді. Такого типу синоніми в мові роману є одним із основних засобів авторської характеристики описуваного, вияву ставлення письменниці до зображуваних явищ буття. Відчуття героя Галина Пагутяк зазвичай передає через описи пейзажів, звуків, оточення. Наприклад, в описах навколишнього середовища, синоніми позначають негативні відчуття та вживаються з метою передачі афективного стану героя, смутку, розпачу і болю персонажа: *старий-чорний, лихий-чужинський, сірий-холодний-тягучий, безнадійний-розпачливий, дразливий-неприсмний*: “Ніхто не перейшов би тепер ріки, якби не міст, **старий і чорний**, яким користувались хіба, коли була повна ріка” [4: 15]; “Відразу за мостом починався **лихий та чужинський світ**” [4: 15]; “Орко лежав нерухомо, часами провалюючись у щось **сіре, холодне, тягуче**” [4, с. 18]; “**І та безнадійна розпачлива музика, яка супроводжувала його падіння, допомагала йому встояти, хоча від неї серце могло тріснути надвое**” [4: 18]; “**Із самого рана у stodолі майстер ладив труну і чулися дразливі неприсмні звуки**” [4: 18].

Так, методом компонентного аналізу розглядаємо контекстуальні прикметникові синоніми, що передають негативний психічний стан героя:

1. Старий (який довго був у житку, став ветхим, іноді навіть непридатним для користування) [5: 1304]. **Чорний** (темний, темніший у порівнянні із звичайним кольором, темний від чогось або *перен.* важкий, безпросвітний, безрадісний) [5: 1632]. Так, модель лексичного значення аналізованих контекстуальних синонімів складається з категоріальної архісеми “ознака”, родової семи для *старий* “вік”, *чорний* “колір”, яка є диференцію-

ючою. Потенційною семою, що зближує значення поданих слів, є сема “буття у вжитку”, а прихованими “безрадісність”, “безпросвітність”.

2. Лихий (який сповнений лиха, страждання) [5: 408]. **Чужинський** (який далекий від кого-небудь своїми поглядами, духом) [5: 1622]. З метою передачі недоброго світу “чужих”, що за тематикою роману протиставляється світу “своїх”, письменниця за допомогою потенційних сем “недобрість”, “неприємність” ототожнює у контексті значення прикметників *лихий-чужинський*, адже для неї той, хто чужий, обов’язково злий, несе у собі горе й нещастя.

3. Сірий (колір, середній між білим і чорним або *перен.* який нічим не примітний, невиразний) [5: 769]. **Холодний** (пов’язаний з відчуттям холоду, з уявленням про холод, або *перен.* який справляє неприємне, гнітюче враження своєю похмурістю, суворістю) [5: 1003]. **Тягучий** (який довго триває; надміру довгий, розтягнений або *перен.* одноманітний, нудний) [5: 921]. Прагнучи передати гнітючі відчуття персонажа, авторка синонімізує слова, у яких модель лексичного значення представлена родовими семами “колір” для *сірий*, “відчуття” для *холодний*, “тривалість” для *тягучий*. Потенційною семою, що є спільною для всього синонімічного ряду, є “невиразність”, а прихованою – “одноманітність”.

4. Безнадійний (який не подає надії на щасливий кінець, на успіх або покращання) [5: 156]. **Розпачливий** (дуже тяжкий; безпорадний, безвихідний) [5: 912]. Значення таких прикметників, які передають невимовно тяжкий стан героя, зближуються за допомогою потенційних сем “безвихідь”, “безпорадність”.

5. Дразливий (який діє на органи чуттів, подразнює їх; подразливий, дратівний) [5: 341]. **Неприємний** (який викликає почуття незадоволення, незручності, прикрасі) [5: 622]. Зазначений мінімальний синонімічний ряд побудовано на підставі родового компонента значення “відчуття”, який доповнюють семи “подразливість”, “незадоволеність”, “незручність”.

Усі ці контекстуальні синоніми використані для змалювання непросвітлого, важкого, пронизаного болем і горем тла подій, які зумовлюють і, відповідно, передають важкий душевний стан героя. Тому близькі за значенням слова можуть бути описані також за допомогою таких семантичних ознак, які притаманні негативним відчуттям: 1) неприємність; 2) біль; 3) страждання; 4) розпач; 5) відраза; 6) непросвітність; 7) неприємність; 8) непридатність; 9) одноманітність; 10) похмурість (див. таб.).

Спільними семами для лексичних значень наведених слів-синонімів є семантичний елемент “негативність”. Для слова *неприємний* показовими є всі семантичні компоненти, а тому воно може бути взаємозамінним для усіх поданих лексичних одиниць. Саме це слово є домікантою виділеної для аналізу групи оказіональних синонімів.

Оказіональний синонім	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Неприємний	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Дразливий	+	–	–	–	+	–	+	–	+	–
Лихий	+	+	+	+	+	+	+	–	–	+
Чужинський	+	+	+	+	+	+	+	–	–	–
Сірий	+	–	–	–	+	+	+	–	+	+
Холодний	+	+	–	–	+	–	+	–	+	+
Тягучий	+	+	+	+	+	+	+	–	+	–

Безнадійний	+	+	+	+	-	-	+	+	-	-
Розпачливий	+	+	+	+	+	-	+	-	-	-
Чорний	+	-	-	-	+	-	-	+	-	+
Старий	+	-	-	-	+	-	+	-	-	+

Якщо домінанту визначити як значення “неприємний” + додаткова характеристика, то *дражливий* – це *неприємний* + “відраза” + “неприємність” + “одноманітність”. А тому, *дражливий* – це неприємний, відразливий звук, який проголошується одноманітно, тривало. І так може бути представлене значення будь-якого слова поданої групи контекстуальних синонімів. Таким чином, у синонімічній групі існує складна система залежностей значень. На прикладі проаналізованих мовних засобів, які вживаються в романі з метою відтворити сумний, пригнічений стан героя та зобразити події, сповнені лиха та страждань, переконуємося, що контекстуальні синоніми можуть об’єднуватися у групу, в якій за певними об’єктивними ознаками визначається домінанта лексичних одиниць.

Роман “Урізька готика” Галини Пагутяк засвідчує притаманний авторці магічний реалізм, передає естетику готичного романтизму західноукраїнської глибинки. Такий собі національний інший вимір зображується на тлі чорно-білої палітри, яка зумовлена в романі поділом світу на добро і зло. Це категоричне бачення світу автором передається за допомогою гіперболізованих образів, які розкривають усю специфіку проблеми “свій – чужий” у просторі урізького буття. Образи “чужих” письменниця творить за допомогою епітетів, які синонімізуються в контексті за допомогою негативних сем “тяжкість”, “нищість”. Наприклад: “*За багато літ я навчився дивитися на світ очима цих темних запрацьованих людей, щоб краще їм служити*” [4: 108]. “*Він не був готовий до того, що завтра хтось прийде до нього і питає поради, тож мав чим зайняти довгий осінній день – шукати відповіді не у своїй натомленій душі та щораз слабшому духу, а у Святому Письмі, яке оборонить від лукавого й злого*” [4: 109].

Розглянемо такі синоніми методом компонентного аналізу:

1. Запрацьований (який виснажений тривалою або важкою працею) [5: 503]. **Темний** (*перен.* тяжкий, безрадісний, сумний) [5: 1206]. Такі прикметники, що зображують безрадісне, сповнене страждань, життя, вступають у синонімічні відношення через приховані семи “тяжкість”, “виснаженість”.

2. Лукавий (який має злі, ворожі наміри; підступний) [5: 685]. **Злий** (сповнений злості, ворожечі, недоброзичливості) [5: 612]. Цей контекстуальний синонімічний ряд ще раз засвідчує, що письменниця зображує персонажів через їхні вірування, малюючи чи то біблійні, чи то поганські образи, використовуючи релігійні символи, метафори, епітети. Тому окрім потенційних сем “недоброзичливість”, “підступність” у моделі лексичного значення таких контекстуальних синонімів виділяємо приховані “гріховність”, “нечестивість”.

Завдяки емоційній виразності, експресивно-образному ефекту контекстуальні синоніми сприяють глибшому розкриттю образу через його мову, виражають афективний стан мовця в момент мовлення. Такі синоніми у романі “Урізька готика” Галини Пагутяк характеризується динамічністю, виразністю, здатністю конкретно передавати особливості дії, руху, зміни, розвитку життєвих явищ. Неординарне авторське накопичення контекстуальних синонімів сприяє передачі динамічної або, навпаки, повільної подорожі сюжетом твору, зберігає інтенсивність чи плінність подій, визначає настрій героя.

Контекстуальні синонімічні одиниці частіше спостерігаються у мові авторки, ніж у мові персонажів. Такі близькі за значенням слова вживаються Галиною Пагутяк з метою індивідуалізації мови персонажів твору, передачі стану героя через дію, яку він виконує або яка виконується у навколишньому середовищі та ін. Контекстуальні синоніми сприяють глибшому розкриттю образу через його мову, дії, середовище, у якому він перебуває. Так, передаючи настрій та психічний стан персонажа, письменниця синонімізує слова: *посіріти-зіщулюватися, занепадати-мізерніти*. Наприклад: “Світ увесь **посірів** від неї, **зіщулився**” [4: 45]; “Звісно, дух від того **занепадав і мізернів**” [4: 45].

1. Посіріти (стати, зробитися сірим; набути сіруватого відтінку) [5: 812]. **Зіщулюватися** (зібгавшись, скорчуватися, ніби зменшуватися в об’ємі) [5: 345]. Значення слова *посіріти* має у собі родовий компонент “робитися непримітним, тьмяним, безбарвним”, а значення *зіщулюватися* – “робитися меншим”, а тому невиразним, неясковим. Так, письменниця синонімізує слова на підставі сем “непримітність”, “невиразність”, а розмежовує їхні значення родова диференціююча сема для *посіріти* “дія, пов’язана з набуттям кольору”, для *зіщулюватися* “дія, пов’язана з розміром”.

2. Занепадати (втрачати сили, здоров’я, доходить до повного виснаження, ослаблення фізичних чи духовних сил) [5: 328]. **Мізерніти** (ставати дрібним, неістотним) [5: 503]. Для надання близькості значенням таких слів авторка відштовхується від родової семи “дія, пов’язана зі зменшенням”. Так, з метою передачі пригніченого емоційного стану героя авторка творить синонімічні ряди, які групуються навколо семи “зменшення”. Саме дієслова з таким компонентом значення позбавляють мову динаміки, емоційно-експресивного піднесення, а, навпаки, надають їй повільності, стриманості. Це дозволяє якнайкраще передати засмученість, нервову виснаженість, глибину переживань, відчай та розпач героя, які супроводжують його протягом усього роману.

Для передачі безнадійного та розпачливого внутрішнього стану героя через часопростір, Галина Пагутяк синонімізує такі слова: *душно-тяжко, зимно-неспокійно*. Наприклад: *Йому було **душно і тяжко** дихати* або *Уночі в хаті було **зимно й неспокійно***.

1. Душно (присл. до *душний* з несвіжим, затхлим, нагрітим, важким для дихання повітрям) [5: 206]. **Тяжко** (про почуття неприємного фізичного стану, втоми, болю і т. ін.) [5: 1039]. Модель лексичного значення прислівників *душно-тяжко* складають категоріальна архісема “стан” + родова сема “неприємний фізичний стан” + родова диференціююча сема “стан, пов’язаний з важкістю дихання”.

2. Зимно (*перен.* позбавлений душевної теплоти, пристрасті) [5: 355]. **Неспокійно** (тривожно, бентежно) [5: 606]. Лексичні значення таких слів зближуються за рахунок семи “відчуття неспокою”, а розмежовуються на підставі родової семи для *зимно* “стан, позбавлений пристрасті”, для *неспокійно* – “тривожний стан”.

Отже, аналіз контекстуальних синонімічних одиниць на матеріалі твору Галини Пагутяк “Урїзка готика” ще раз підтверджує, що такі лексичні одиниці містять у своїй семантичній структурі додаткові смисли, що, розширюючи семантичну структуру висловлення, наповнюють тканину твору неординарними символами й асоціаціями. Збагачуючи зміст ситуативно близьких за значенням слів новими компонентами, письменниця створює нові багатогранні образи, вимальовує пейзажі, за допомогою яких зазвичай передає внутрішній стан героя. Таким чином, виникає необхідність подальшого комплексного дослідження контекстуальної синоніміки на матеріалі літературного твору у

зв'язку з повсякчас новизною і свіжістю творення та сприйняття таких ситуативних лексичних одиниць. Важливим та актуальним залишається також вивчення мовних особливостей текстів романів Галини Пагутяк з різних точок зору лінгвістичних знань.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Кочерган М.П.* Загальне мовознавство / М.П. Кочерган. – К.: Академія, 2006. – 438с.
2. *Арутюнова Н. Д.* Языковая метафора (синтаксис и лексика) / Н.Д. Арутюнова // Лингвистика и поэтика. – М.: Наука, 1979. – С.147–173.
3. *Гак В.Г.* Метафора: Универсальное и специфическое // Метафора в языке и тексте. – М.: Наука, 1988. – С.11–26.
4. *Пагутяк Г.* Урізька готика : [роман] / Галина Пагутяк. – К.: Дуліби, 2006. – 380с.
5. Великий тлумачний словник сучасної української мови / [уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел]. – К.: Перун, 2007. – 1736 с.

Стаття надійшла до редакції 2.07.13

Семак Л., аспірант,
ДНУ імені Олеса Гончара, Днепропетровск

КОНТЕКСТУАЛЬНАЯ СИНОНИМИКА В РОМАНЕ ГАЛИНЫ ПАГУТЯК “УРИЖСКАЯ ГОТИКА”

Исследуется специфика лексико-синонимической системы романа Галины Пагутяк “Урижская готика”. Осуществляется компонентный анализ лексического значения контекстуальных синонимов.

Ключевые слова: *контекстуальная синонимика, компонентный анализ, компонент значения, родовая сема, потенциальная сема, дифференциальная сема.*

Semak L., Postgraduate student,
Oles Honchar Dnipropetrovsk National University, Dnipropetrovsk

THE CONTEXTUAL SYNONYMY IN THE NOVEL “URIZH GOTIC” BY GALINA PAGUTYAK

The specific feature of the lexical and synonymic system of the novel “Urizh Gothic” by Galyna Pahutyak is investigated. The component analysis of the lexical synonyms is being carried out.

Key words: *the contextual synonymy, the component analysis, the component of meaning, the gender sema, the potential sema, the differential sema.*